

Aroniga funninga ette, ja passus, Israe-
lide lubba, Egiptuse maalt árraminna, ja teg-
gi omma kõnne finnitamiseks mõnda imme-
teggo. Agga Warao polnud ei foggoniste
sedda meelt, ni suut hulka allamaid maalt
laskfa árraminna, ja ei annud enne járrele,
kui Jummal tedda ja temima maad rånga
nuhtlustega sai nuhhelnud. Need ollid, et
kõik wessi werreks ja ma fenne tåis sai; et
tåid ja pažhad linnud kõik maad waewasid;
et párrast neid suur weiste-katf tulli; et in-
nimestele willid ja muhhud fulge lõid; et
nisuggune rahhe saddo tulli, mis veel ilmas-
ki ma peal polle nähtud, fest et kõik putruks
lõi ja rahwast ja weiksid tappis; et selle peale
Jummal hommiko-ma kili parved nuhtlu-
seks läkkitas, mis kõik árrakautasid, mis rah-
hest olli járrele jänud, ja kõik puud walgefs
ja maad mustaks sõid. Sest Jehowa ütles:
nemmad peawad mapinda katma. Siis tulli
pilkane pimmedus, mis kolm páwa maad kat-
tis, et ei ð eggas páwa wahhet ei olnud.
Kui Warao süddas ikka veel kõowaks jäi,

siis surrid ühhel õsel kõik essimesed poeglap-
sed, ni hästi Warao essimene poeg, kes tem-
ma aujärge piddi párrima, kui fa föige al-
wema innimeste poead, ka kõik lojuste essi-
mesed issased lomad. Nüüd olli suur kaeb-
dus Egiptuse-maal, ja Warao tundis, et selle
relif asjata Issanda nõu wastopanneb. Ta
kutsus Moest ja Aronit ja ütles neile: min-
ge mo rahwa feast árro; minge árra Israeli
rahwaga. Nemmad ollid jo kõik endid selle
wasto walmistanud. Igga perrekond, wal-
mis tele minnemas, sõid veel üht talle, kelle
werrega omma moja ulse pida wárvisid,
ja kire párrast hapnemata leiba förwa wõt-
sid. Sedda pidid párrast igga aasta Pasa
nimme al, mállestuseks teggema, et Jum-
mal neid Egiptusest peästmuid. Neid, kes
árraminnemas ollid, olli 600,000 meest, il-
ma laste arvamata. Agga kui rahwas Egip-
tusest ollid wåljalainud ja Punnase-merre
pole minnemas, kahhetsetes Warao, et ta
neid lasknud árraminna; wõttis kõik omma
wæhulga kofko, aias neid talka ja tahtis